

Kukkalalehti

KEVÄT 2/2009

Ilman riskiä

sivu ▶▶ 2

Juustovinkit
talouselämäsi

sivu ▶▶ 3

Maailmanhistorian
kovimmat huijausvinkit
yksissä kansissa!

sivu ▶▶ 6

Etsitkö uusia
sijoitusmuotoja?
Konsulttimme esittelee
uuden hittituotteen:
perhe!

sivu ▶▶ 7

Entä kun työt loppuvat?

Talous

sivut 8-9

10-vuotistoimikunta käyttää rahaa rajatta

Vuoden 2009 Infoähkyyn on budje-
toitu moninkertaisesti rahaa viimevuo-
siin verrattuna ja sponsorien ollessa

tiukalla maksumieheksi joutuu Kalle
Kiltalainen. Onko osallistujamäärän
tuplaaminen pitkänäköinen ratkaisu?
Ulkosuhdevastaava Antti Kumpusalo
vastaa.

Juhlavuosi

sivut 4-5

Kukka raportoi maailman suurimmasta OLOsessiosta!

Kukka etsii kasvattajaa

Kukan toimitus etsii innokkaita, kiinnostuneita, ja jos muita ei löydy niin taitavia kirjoittajia, kuvaajia ynnä muita akateemisia sekatyöläisiä. Kukkakokouksiin voi osallistua kuka tahansa athenelainen tai Kukasta kiinnostunut, ja kokouksista tiedotetaan Athenen maililistoilla. Mukaan kannattaa tulla, kysy vaikka tähän lehteen kirjoittaneilta!

Kevät ilman riskiä

Päätin suorittaa nopeaa gallupia wappusitseillä keväästä. Tuloksena oli suuri määrä luonnehdintoja kevääseen liittyvistä asioista muistiinpanovälineenä toimineen pienen punaisen laulukirjan sivuille. Olin vähän pettynyt aamulla lukiessani kuvauksia, muutamaa hienoa humalaista oivallusta lukuun ottamatta kevät vaikutti kliseiseltä: leskenlehdet, koirankakat, sulava meri, nuoruus, kiima, siitepöly, lämpö, rakkaus, aurinko ja vihreys. Kuulostaa listalta, jonka kuka tahansa suomalainen voisi heittää kuvausta kysyttäessä. Missä on se vihainen nuori sukupolvi joka vaatii muutosta vaihtoehtona ainoastaan kuolema, joka unohtaa vanhempiensa arvot, joka

pistää yhteiskunnan pelisäännöt uusiksi?

Emme taida tehdä vallankumousta. Meidän ei yksinkertaisesti tarvitse. Varovaisen arvauksen mukaan meistä yhdeksän kymmenestä saa halutessaan keskiarvoon nähden mukavan toimeentulon, siedettävän sosiaalisen elämän ja kohtuullisen rauhallisen elinympäristön. Voimme olla arvoliberaalimpeja kuin vanhempamme, mutta emme halua elää reunalla, haluamme elää tasapainoisesti. Kultainen noutaja, valkoiseksi maalattu lauta-aita tai farmari-Volvo on helppo perustella, jokainen niistä on turvallinen vaihtoehto joka ei heiluta ma-

ailmaa suuntaan tai toiseen. Asiamme ovat vielä niin hyvin, että on varaa olla konservatiivinen. Tämä lehti, mukaan lukien pääkirjoitus, pyrkivät vetoamaan siihen puoleen meistä joka nauttii vuosi toisensa jälkeen ennustettavasti melko muuttumattomana toistuvasta keväästä. Uskon että se on puoli on yllättävän iso.

Johannes Nyman

Kukka 2/2009

Informaatioverkostojen kiltta Athenen kiltalehti

www.athene.fi/kukka

Päätoimitus: Johannes Nyman, Svante Suominen

Taitto & grafiikka: Otso Hannula

Toimittajat: Otso Hannula, Antti Heikkonen, Puntus Juntunen, Antti Kumpusalo, Saara Matala, Emmi Suhonen

Valokuvat: Vesa Luusua, Johannes Nyman, Antti Kumpusalo ja Abdirisak Ahmed

Paino: Redfina Oy

Painos: 60 kpl

Tulevaisuus on täällä!

Siltä varalta, että 2000-luvulla eläminen, ruuan lämmittäminen säteilyllä, kuvien pirtäminen valolla, kirjojen tallentaminen alkeisvarauksilla tai lähes välitön, maailmanlaajuinen tiedonlevitysverkosto eivät vakuuta sinua siitä,

että elämme tulevaisuudessa, Wolfram Alpha saattaa tehdä juuri sen. Kyseessä on Internetin välityksellä tarjottava palvelu, jossa käyttäjä pääsee hakemaan tietoja ja laskutoimituksia supertietokoneelta, jolla on muistissa

yli 10 biljoonaa tiedonpalasta matematiikasta jokaiseen kuviteltavaan tilastoon. Katso video osoitteesta:

<http://www.wolframalpha.com/screencast/introducingwolframalpha.html>

Kukka

Lama – syyllinen olet sinä

Taantumassa ovat hyvät neuvot kalliit, onko juusto enemmän kuin tuhat sanaa?

Antti Heikkonen

Vaikka lehden kakkospuolella olevat vastarannankiisket yrittäisivätkin toisin vihjata, markkinatalous ei ole kaatumassa. Systeemi elää, järjestelmä ei ole epäonnistunut. Ihmiset epäonnistuvat. Järjestelmä on oikeudenmukainen. Oikeus ei ole sokea. Raha on. Järjestelmä ei kuitenkaan ole staattinen. Järjestelmä muuttuu. Se liikuttaa juustoa.

Synkistelijät, joita löytyy aina vasemmalta oikealle, kilpailevat kuka povaa kurjimmat talousnäkymät. Mikäli he ovat väärässä ja talous elpyykin, ketään

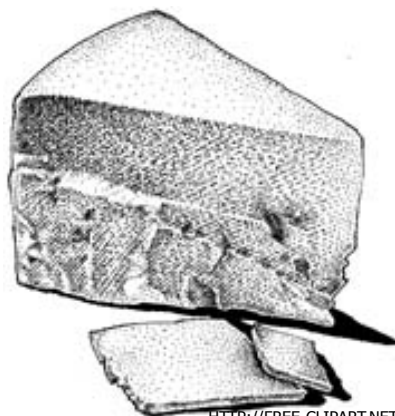
“Missä on optimismi?”

ei haittaa. Mikäli he ennustavat valoa tunnelin päässä ja tämä osoittautuu harkaksi, heille nauretaan. Missä on optimismi? On aika kaivaa 80 ja 90 -lukujen feel-good business-kirjallisuus esiin. Uppoutukaa vaikka McKinseyn konsulttien In Search of Excellenceen (ja esimerkiksiin huippuyrityksiin kuten Atari) tai Spencer Johnsonin faabeliin Who moved my cheese?

Kirjassaan Johnson osoittaa todeksi jo Douglas Adamsin tekemän havainnon siitä, että hiiri on ihmistä älykkäämpi. Kun juusto loppuu juustoasema C:stä, hiiret lähtevät oitis etsimään lisää juustoa. Ihmiset kangistuvat, eivät liiku juuston, järjestelmän, mukana. Ihminen kimpaantuu muutoksesta, etsii vimmatusti syyllistä ja pyrkii itsepäi-

sesti elvyttämään eilisen kuolleen harmonian: kohtalokasta selviytymisen kannalta. Ihmisten toiminta on pään hakkaamista seinään, eikä rakentavaa mukautumista uuden juuston, uuden onnen, uuden tasapainon etsimiseen. Tässä vaiheessa on turha ruvetta ruikutamaan ja painamaan lehdissä etusivun artikkeleita. Juusto on todellakin edelleen loppunut. Yhyy.

Lama ei siis ole kuin ihmisten hitautta havaita talouden rakenteellisia muutoksia ja haluttomuutta ja pelkoa siirtyä eteenpäin; luonnollinen psykologinen ilmiö, joka manifestoituu enemmän tai vähemmän säännöllisesti uudestaan ja uudestaan eri voimakkuuksin. Korostan edelleen, että markkinatalous ei ole kuollut, vaan ihmisten markkinataloudessa hyvinvointiaan tyydyttämään käyttämät fiskaalit konventiot ovat menettäneet tehonsa ainakin hetkellisesti. Muutosta tarvitaan, muutos on varmaa, mutta se ei ole itseisarvo ja sen pitää olla tarkasti koordinoitu, ei väkipakolla toteutettu vallankumous. Käännekohtat eivät ole osoitus vanhan talousjärjestelmän petollisuudesta, vaan sen uudistumisentarpeesta. Hyvä tilanteessa on, että se pakottaa uusille vesille ja juustoapajille. Kun sysää sivuun turhat pelkonsa, uuden juuston etsiminen on hauskaa puuhaa.

[HTTP://FREE-CLIPART.NET/](http://free-clipart.net/)

Cheese Manifesto

Change happens

They Keep Moving the Cheese

Anticipate Change

Get Ready for the Cheese to Move

Monitor Change

Smell the Cheese Often So You Know When It Is Getting Old

Adapt to Change Quickly

The Quicker You Let Go of Old Cheese, The Sooner You Can Enjoy New Cheese

Change

Move with the Cheese

Enjoy Change!

Savor the Adventure and the Taste of New Cheese!

Be Ready to Quickly Change Again and Again

They Keep Moving the Cheese

Lähde: Johnson, Spencer. Who moved my cheese? 1998.

Aaltoja, museossa!

Teekkarimuseon museointendentti väittää, ettei Teekkarimuseolla ole mitään tulevaa Aalto-yliopistoa vastaan. Tiedusteltaessa intendentti puolusteli, että Teekkarimuseossa mallinuken frakin alta pilkottava "Aaltoja, vittu"-paita (kuvassa) on naispuolisen mallinuken

päällä puhtaasti siveellisyysseikkojen vuoksi. Teekkarimuseolta ei ole liiemmin kysytty lisätietoja ennen jutun julkaisua.

Kukka

Maailman suurin OLOsessio

Athenen 10 -vuotisjuhlavuoden eräs näkyvimmistä tapahtumista järjestettiin Otanimen Design Factoryssä.

Teksti **Emmi Suhonen**

Kuvat **Vesa Luusua**

Idea maailman suurimmasta OLOsessiosta syntyi viime kesänä juhlavuoden suunnitteluryhmän kokouksessa, jossa mietittiin, millaisia tapahtumia juhlavuoteen voisi sisällyttää ja kuinka ne eroaisivat ns. tavallisista tapahtumista. Tehtyämme SWOT-analyysin,

huomasimme mahdollisuuden myös infon profiilin kohottamiseen niin koulun päättäjien, kuin muidenkin yhteiskunnallisten vaikuttajien silmissä. PESTEL-analyysin avulla iteratiivisen prosessin kautta tapahtumasta muotoutui lopulta se OLOsessio, jonka kiltaiset saivat 17.3. Design Factorylla kokea.

Infolaisten tuotantoprosessissa erittäin tärkeä osaprosessi on alkuvaiheeseen sijoittuva Studio 1. Tärkeimpiä menetelmiä Studio 1 -vaiheessa on OLO eli ongelmalähtöinen oppiminen. Valitsimme kyseisen menetelmän myös tähän tapahtumaan, joskin haasteena oli mm. sen soveltuvuus suurempiin tuotantoihin. Kapasiteettirajoitukset huomioiden muunsimme menetelmää niin, että virikkeenä toimivat keskustelijat ja

brainstormaus suoritettiin vähemmän interaktiivisena kuin alkuperäisessä menetelmässä.

Tapahtuman suunnittelussa tärkeää oli niiden seikkojen tunnistaminen, jotka todella voisivat tuoda kuulijoilleen lisäarvoa. Mikä olisi arvolupauksemme? Trendejä seuraamalla löysimme ajankohtaisen aiheen – Aaltoyliopiston. Aallon kurssit ovat nousussa ja Informaatioverkostoissa Aallon kilpailuvalttia, monitieteisyyttä, on käytetty jo kymmenen vuoden ajan. Halusimme siis herättää keskustelua ja kuulla Aaltosuunnittelun avainhenkilöiden mielipiteitä kyseisestä aiheesta. Näiksi henkilöiksi keskusteluun lopulta päätyivät professori Timo Saarinen, professori Maija Töyry, professori Tapio Takala ja kansanedustaja Jyrki Kasvi.

OLOsession vieraat vasemmalta oikealle: Timo Saarinen, Maija Töyry, Tapio Takala ja Jyrki Kasvi

aa”lto u!nive rsit?y

Aalto-yliopiston logo on aiheuttanut närää

Muissa uutisissa: Aaltoyliopiston rakennustyö jatkuu, ylioppilaat muodostavat ylioppilaskuntia, aurinko on

noussut, nousuvesi jatkaa toimintaansa, virkamiehet saavat palkkaa ja Maan liikkeen suunta on kääntynyt hieman Aurinkoa kohti, pitäen sen kierron ennallaan. Lue lisää tilanteesta syksyn Kukasta!

Kukka

Keskustelussa nousivat esiin useat seikat koskien Aalto-yliopiston suunnittelua ja sen kohtaamia haasteita. Myös opiskeluelämän haasteista ja ajanpuutteesta ja opintotuesta päästiin keskustelemaan ja kuulemaan mielipiteitä. Erityisesti OLOsession jälkimäinen, interaktiivisempi osa, sai keskustelun kiihtymään.

OLOsessio saavutti niin käytännölliset kuin abstraktimmatkin tavoitteensa melko hyvin. Ylipäänsä tapahtumien järjestämiseen pätee se, mitä killistitoverini Airi OLOsession jälkeen totesi: ”Ei ole mahdollista tehdä tapahtumaa, on vain mahdollista luoda tietyt puitteet ja toivoa, että siitä syntyy ihmisten vaikutuksesta jotakin”. Ja niin se OLOsessiossa pääosin toteutui.

Opiskelijoiden näkemykset herättivät ajatuksia Aalto-yliopiston valmistelua silmällä pitäen myös keskustelijoissa. ”Paneelikeskustelua johdattelevat juontajan ja yleisön kysymysten kirjosta muistuu mieleen näin muutaman viikon jälkeen uuden

yliopiston yhteisöllisyyttä luodanneet kysymykset - miten varmistetaan, että pääaineinen ja yliopistojen opiskelijoilla on aikaa ja mahdollisuuksia mielekkäisiin kohtaamisiin sekä vapaalla että opinnoissa. Mukava opiskeluympäristö ei ole sivuseikka kuten eivät vapaa-ajan yhteistyömahdollisuudetkaan. Näitäkin pitää Aallossa suunnitella. Korkeatasoinen yliopistoyhteisö ei jätä ketään sivuun eikä syrji mistään syistä.” Kertoo Maija Töyry keskustelun jälkeen.

Lisäksi Töyry haluaa rohkaista kaikkia olemaan tyytyväisiä omaan monipuoliseen alavalintaan ja edelleen jatkamaan omien polkujen etsimistä. ”Oman opintosuunnitelman sivupolut, oudot sivuaineet tai kummalliset vaihtokohteet ulkomailla voivat joskus myöhemmin poikia enemmänkin kuin suoraviivaiset perusopinnot. Rohkeista valinnoista ei tiettävästi ole haittaa.”

“Ei vaikka piirtäisi vittu pandoja business-puvuissa!”

Asiaa selvittänyt työryhmä Taideteollisesta korkeakoulusta on tullut tulokseen, että taiteen mitänsanovattomuus ja äärimmäinen subjektiivisuus eivät tule auttamaan teekkarien työpaikkojen lisäämisessä.

“Taide kuulu jatkossakin arkkitehdeille ja ammattitaiteilijoille. Rationaalinen, teknillisen koulutuksen saanut henkilö ei sovellu luomaan tuhansien eurojen arvoisia teoksia, saatikka ostamaan niitä.”

Kukan toimitus jatkaa taukoamatonta etsintää löytää taidetakin helpompia tie- nistejä.

Kukka

ADAM BROCK/CREATIVE COMMONS

Muinaiset kiinalaiset ja jymäyttämisen sodankäynnin taito

Tunne vihollisesi. Hantki kiinalainen konsultti.

Saara Matala

Erinomaisinta ei siis ole sata taistelua ja sata voittoa, vaan vihollisen kukistaminen taisteluitta.

Kukapa ei olisi kiinnostunut voittamisesta. Muinaiset kiinalaiset olivat myös ja Kiinan vallatessa yhä suurempaa osuutta maailmantalouden kakusta, myös länsimaissa on kiinnostuttu kiinalaisista strategiaopeista. Vanhimmat kiinalaiset strategiaopit ovat syntyneet yli 2400 vuotta sitten, onhan sodankäynti ihmiskunnan ensimmäisiä organisoidun yhteistoiminnan muotoja. Tunnetuin näistä kirjoista on mestari Sunin, Sunzin, Sodankäynnin taito. Sil- lä, onko Sunzi lopulta koskaan elänyt, ei oikeastaan ole väliä. Ytimekäs konsulttikieli toimii ja brändi on hyvä.

Ole nopea kuin tuuli, hidas kuin metsä, miehittäjänä ja ryöstäjänä kuin tuli, liikkumaton kuin vuori, ennalta-arvaamaton kuin varjo, liikkeessasi kuin salama ja ukkonen.

Sunzille sota oli peliä, jossa tärkeintä oli ajoitus, suunnitelmien soveltaminen tilanteeseen ja maastoon ja vihollisen tunteminen. Sunzi opettaa, kuinka vastustajan heikkouksia käytetään hyödyksi ja vahvuuksia eliminoidaan sekä välttämään mahdollisimman pitkälle avoimia taisteluita ja sodan pitkitymistä, joilloin molemmat osapuolet ovat häviäjiä.

Osa neuvoista kuulostaa yllättävän moderneilta. Tietojohtamisen luennoilla Sunzi voisi myöhäillä tyytyväisenä, joskin ihmetellen, kuinka tuotantotalouden laitoksella voidaan opettaa uusina asioina oppeja, jotka on kirjattu ylös jo joitakin tuhansia vuosia sitten. Johtaminen on ihmisten johtamista ja psykologia on paras ase. Ei nykyisin, vaan edelleen.

Esitä vahvuudet heikkoutena, heikkou- det vahvuutena ja hämää epämääräisyydelläsi.

Jymäyttämisen taidossa on myös kysymys johtamisesta, tai oikeastaan harhaanjohtamisesta. Harhaanjohtaminen ei ole operaatio, vaan strateginen prosessi, jossa hyökätään vihollisen suunnitelmaa vastaan. Kyse on leikkimisestä todennäköisyyksillä ja yllättämisestä.

Harhaanjohtamisen taito on ehkä selvimmin omaksuttu politiikassa. Esimerkiksi Mauno Koivisto on viitanut kaksinkertaisen valheen ajatukseen: “Viholliseen ei voi luottaa. Se ei aina teekään toisin kuin se sanoo.”

Jäynäämisen taito

Jymäyttämisen taito puhuu vuorovaikutuksen tärkeydestä ja suostuttelun vaikeudesta. Se myös esittelee kahdeksan konnamaisuutta, eli ministerin kahdeksan taitoa kääntää oikeudenmukaisen hallinto säädettömäksi. Luku sisältää mm. ohjeet, kuinka hallitsijan sänkykumppaneita, akrobaatteja, temppujen tekijöitä, kääpiöitä ja muita hallitsijalle läheisiä huvittavia ihmisoikkuja, voidaan hyödyntää pääasiassa jaden ja

kullan avulla.

Kenraali, jolla ei ole moraalialia, on täysi nahjus.

Moraalista tässä pelissä ole kysymys. Strategian tasolla vastapuolen pelaajia eliminoidaan yhtä puhtaalla omalla tunnolla kuin matematiikassa alkioita. Peliä ei kuitenkaan voi pelata tyhjiössä kuten shakkia, pelkkiä sääntöjä noudattaen. Käytäntöön soveltaminen on jokaisen itsensä vastuulla.

Gaudeamuksen julkaisemat ja Matti Nojoson suomentamat kirjat eivät tarjoile jarisarasvuomaisia oppeja liikkeenjohdon iltalukemiseksi, vaan historiallisia dokumentteja. On vaikea löytää huomauttamista toimitustyöstä, jossa länsimaatkin on määritelty alaviitteissä.

Lämmittämistä vaille valmiiden einesten sijaan ne myyvät raaka-aineita, johon vesi, konteksti ja omat ajatukset pitää lisätä itse.

Kesyä hevosta ei voi verrata villiin ketuun.

Sunzi: Sodankäynnin taito & Jymäyttämisen taito - strategiaoppeja muinaisesta Kiinasta. Toimittanut ja suomentanut Matti Nojonen. Gaudeamus.

Lex Nokian vaikutuksia odotetaan

Teknillisen korkeakoulun ATK-keskus ei ole antanut lausuntoa uusimman urkintalain täyttöpäntästä toiminta-alueellaan. Kauppakorkeakoulun on kuultu pitävän mahdollisena, että

järjestelmä uusitaan Aalto-yliopistoa varten, jolloin uusi kehitystieto voidaan siirtää tutkijoilta ja opiskelijoilta suoraan korkeakoulua johtaville yrityksille ilman ikäviä työntekijä- tai patenttivälikäsiä.

Kukka

Hajauta elämä - Osa 1: Lapset

Itse kukin miettii nyt miten jakaa resurssinsa. Konsulttimme vastaa.

Pontus Juntunen

Hajauta säästösi minimoidaksesi riskit ja varmistaaksesi kohtuulliset tuotot. Näin kuuluu jokaisen sijoitusammattilaisen perusmantra. Elämän ammattilaisena vaadin sinua viemään hajautuksen uusiin sfääreihin maksimoidaksesi onnellisuutesi kassavirrat.

Lapsi on kuin paperikone: Se vaatii järjestömät alkuihvestoinnit (kun $t < 20$), se vaatii jatkuvaa huoltoa eikä sitä noin vaan pistetä hetkeksi pois päältä vaan hankintapäätöksen kanssa on elettävä vuosikymmeniä. Investointi saattaa kääntyä positiiviseksi vasta vuosien päästä, mutta maksettuaan itsensä takaisin tuottaa se vielä vuosikymmenien ajan kasvavaa kassavirtaa. **Paras tapa suojata oma taloudellinen ja henkinen toimeentulo on siis hankkia lapsia.** Lapset ovat ehdottomasti helpoin ja tehokkain tapa hajauttaa elämän riskiä, minkä takia suosittelinkin Mukula-portfoliota erityisesti aloitteleville elämän sijoittelijoille. Lapset saattavat tuntua suurelta investoinnilta varsinkin niiden ensimmäisten ($t < 20$) vuosien aikana. On kuitenkin todistettu, että lapset saattavat jo alle työikäisinä aiheuttaa onnellisuudentunnetta vanhemmissaan, mikä riittää ainakin osaksi lieventämään niistä syntyviä isoja investointikustannuksia kaiken maailman lätkä- ja hevosharrastuksineen. Parkuvan Pikku-Lissun kehdon vie-

ressä tulevaisuuden kassavirtoja hermostuneena diskonttaillaksesi kannattaa muistaa, että noin 20 vuoden päästä se nyytti alkaa jo itse elättää itseään ja lähes kaikki siitä eteenpäin on plusmerkkistä. Hoitokäyrä alkaa ennen pitkää kääntyä toisin päin ja kohta Uralissu tarjoakin sinulle jo illallisia ja auttaa sinua äkillisissä sairastapauksissa jotta et joudu olemaan täysin omillasi.

Mutta mennään nyt itse hajauttamiseen. Kaikkia munia ei siis saa laittaa samaan koriin. Turha luulla, että ainokaisesi olisi se seuraava Lilius. Tärkeintä on luoda useampi kuin yksi nyytti portfolioosi. Aina niistä joku päättää lähteä Intiaan ”etsimään itseään” ja ainokaisen ollessa kyseessä tämä on katastrofi. Määrän lisäksi on tärkeää varmistaa lapsien tulevaisuuden kassavirrat kasvattamalla niistä globaaleja palleroita. Aloita hajauttamalla jokainen lapsi eri kieliseen kielikylpypäiväkotiin. Muutama perusratkaisu pitää laittaa sinne londonkieliseen, yksi

venäjää, yksi kiinaa ja yksi espanjaa oppimaan. Jos sijoitushermot kestävät,

HTTP://FREE-CLIPART.NET/

niin riskillä voisi yhden heittää vielä johonkin arabiankieliseen päiväkotiin. BRIC-maat ovat kuitenkin se juttu ja niihin panostamalla varmistat, että joku taaperoistasi oppii sen uuden englannin ja räjäyttää työelämässään pankin. Todella isoja voittoja etsiessä sinun täytyy kuitenkin uskaltaa elää reunalla ja lähteä näihin maihin itse. Riskit ovat suuret, ja jos päätät toteuttaa tällaisen

Kenttä-portfolion, täytyy sinulla olla hyvä käsitys paikallisista olosuhteista. Fakta on kuitenkin se, että ei ole niin väliä miten se lapsi kasvaa, vaan että missä se kasvaa. Kehittyvillä markkinoilla lapsesi pääsevät lähemmäksi suurempia pikavoittoja, mutta joutuvat samalla alttiiksi suuremmille riskeille.

Kuten perinteisessä varainhoidossakin, kaikkea ei tarvitse tehdä itse jos ei niin halua. Lapsenhoito on ulkoistamismuotona täysin verrattavissa klassiseen varainhoitoon. Aloitteleva sijoittaja hyötyy ammattilaisen kokemuksesta ja suuren portfolion (Kenttä-portfolio) kanssa painiva sijoittaja hyötyy ammattilaisten resurssista. Innokkaan ulkoistajan täytyy huomioda se riski, jonka runsas ulkoistaminen aiheuttaa. Alkuaikojen ($t < 20-25$) pakkasen puolella olevan investoinnin kanssa vietettävä aika korreloi kuitenkin hyvin vahvasti tulevien kassavirtojen kokojen kanssa.

Kirjoittaja etsii partneria oman portfolionsa aloittamiseksi.

S1 Ass-arointi

Henrik Blåfield, Antti Lustila, Janne Käki, Ville Sundberg, ... Petteri Noponen! Petteri liittyy tulevana syksynä elävien legendojen joukkoon pestautuessaan Studio 1 -kurssin pääassistentiksi.

Pääassistentti Noponen, ensinnäkin onnittelet arvostetusta tittelistä.

“Kiitos”

Miten päädyitte kyseiselle korkealle pallille?

“Jollain tasolla homma on ollut mielessä phuksivuodesta lähtien, mutta väliin tuli intti ja halusin toimia tuntiasarinakin, että näkee, millaista homma oikeasti on. Hakeminen meinasi tänä vuonnakin jäädä, mutta lopulta päädyin tehtävään, kun muitakaan varteenotettavia ehdokkaita ei ilmaantunu ja ihan

Taluskriisin ja taantumun vai toimintaan Athenen juhlavuot

Kilta ilmaisi huolensa laskeviin talousnäkyisiin vuosikokouksessa, ja vaikka budjetti hyväksyttiin, kiltalaiset ovat kaivanneet rauhoittelua.

Antti Kumpusalo

Meneillään oleva taloudellinen taantuma finanssikriisin jälkimainingeissa valtaa uutisotsikoita. Geneeriset killistit ovat esittäneet huolensa taluskriisin vaikutuksista killan talouteen - etenkin, kun Athene täyttää tänä vuonna huppeat kymmenen vuotta.

Infoähkyn yli kaksinkertaisesta budjetista viime vuoteen nähden on herännyt keskustelua kiltalaisten syvissä riveissä; onko tällainen tuhlaaminen ollenkaan kohtuullista tai järkevää?

Vastaan tässä rakkaiden kiltatovereideni huoleen ja murheeseen lohduttavin sanoin: Infoähky X tulee ja pläjäyttää kaikella kohtuudella ja järkevyydellä ainakin järjestelyidensä osalta - toki juhlavuoden edellyttämällä ainutlaatuisuudella. Jokainen on tietysti tästä huolimatta omalta osaltaan vastuussa henkilökohtaisesta toiminnastaan juhlatunnelmissa, harjoitetusta kohtuudesta ja etenkin järkevyydestä. Tätä jälkimäistä aksioomaa ei liene tarpeen sen

kummemmin perustellen todistaa, mutta koen velvollisuudekseni killan hallituksen jäsenenä, ja etenkin vuosijuhlusta vastuussa olevan ulkoneuvoksen ominaisuudessa, yhä rauhoittaa epäroivia mieliä tarjoamalla katsauksen siihen, miten pinnalla oleva taantuma itse asiassa vaikuttaa killan talouteen ja toimintaan sekä Infoähkyn järjestämiseen.

Finanssikriisi lähti liikkeelle Yhdysvalloissa myönnytyistä subprime-asuntoluotoista sekä velaksi investoinnista. Luokaton talousvalvonta salli kuplan kasvaa, mikä johti lopulta muun muassa Lehman Brothersin konkurssiin. Pankkien välinen luottamusputa jäädettiin rahoitusmaailman pitkäksi aikaa. Ajuduttiin maailmanlaajuiseen taantumaan investointien ja kulutuksen vähet-

essä. Keskuspankkien koronlaskut, IMF:n lainananto tai valtioiden elvytyspaketit eivät pystyneet hillitsemään osakekurssien pudotusta, vaan pörssien yleisindeksit ovat laskeneet kaikkialla alle puoleen parin vuoden takaisesta tilanteesta. Tätä kirjoitettaessa on viimeisen kuukauden aikana koettu osakemarkkinoilla pientä nousua, esimerkiksi Wall Streetin Dow-indeksi on kohonnut jopa 25 prosenttia. Yhä heikko talusdata ei anna kuitenkaan suoraa tukea tälle nousulle, ja onkin hyvin kyseenalaista, onko tämä pyrähdys millään tavalla kestävällä pohjalla. Osakemarkkinat reagoivat reaalitytteen noin 6 - 9 kuukauden ennakkolla, mutta pohjalukemia ei välttämättä ole vielä nähty. Tämän Kukan nähtyä päivänvalon ovat yritysten toisen kvartaalin tulokset jo julkaistu, ja ne määrittävät suurelta

innollani odotan syksyä.”

Aaltosulkeiden välissä on lähihistoriassa tavattu konkistadoreja, hedelmiä, sienestäjiä, ninjoja sekä merirosvoja. Mitä uutta aiotte rakkaalle fuksikurssillemme tuoda?

Syksyn tehtävien aihepiiri on vielä auki, mutta yritän olla tuottamatta pettymystä Studio 1 -faneille (todennäköisesti ainakin Janne stalkkaa tehtävät läpi, vaikkei enää kurssin kanssa virallisesti ole tekemisissä).

Mitä haluaisit sanoa tuleville opetuslapsillesi?

Studio 1 on elämys. Kaikessa vaikeudessaan se on kuitenkin kanssao-piskelijoiden, ihmisten, rakkaudella järjestämä kokonaisuus.

kutukset killan talouteen ja ena

osin sen, mihin suuntaan pörssissä lähitulevaisuudessa edetään. Koska killan rahavarat ovat lähes täysin likvidissä muodossa pankkitilillä, eivätkä minkäänlaisissa sijoituksissa, tämä kaikki vaikuttaa killan talouteen lähinnä ainoastaan mahdollisesti kahdella tavalla: kiltalaisten sekä yritysten rahankäytön muodossa.

Killan jäsenet ovat kuluttajia, jotka saattavat vähentää kiltatoimintaan osallistumistaan kustannussyistä. Tämä ei sinällään ole rationaalista, mikäli oma taloudellinen tilanne ei ole heikentynyt esimerkiksi työpaikan menetyksen johdosta. Fiksutkin kiltalaiset käyttäytyvät kokonaiskulutuksessaan kuitenkin usein enemmän tunne- kuin järkipohjalta matalista koroista ja inflaatiosta huolimatta, ja negatiivinen talousuutisointi saattaa aiheuttaa pyrkimystä menojen alentamiseen. Kiltamenojen ollessa kuitenkin opiskelijabudjetillakin varsin alhaisia ja sosiaalisen elämän tarpeen pysyessä samalla tasolla taloustilanteesta huolimatta uskon, että killan rahatilanne ei heikenny esimerkiksi vähentyneiden jäsenmaksujen johdosta. Myös toiminnan uskon vakaasti pysyvän yhtä aktiivisena kuin aiemminkin, koska tapahtumat vaativat ensisijaisesti ihmisiä, tunnelmaa ja vuorovaikutusta - sekä luonnollisesti pyhää IE-henkeä. Kilta toimii kokonaisbudjetissaan konkreettisesti järjestettyjen tapahtumien osalta omakustanteisesti tai saatujen sponsoritulojen puitteissa. Miten sitten meneillään oleva taantuma vaikuttaa killan yrityssuhteisiin ja niiden avulla hankittaviin lahjoituksiin?

Yritykset leikkaavat kustannuksiaan kaikilla toimialoilla. YT-neuvotteluja käydään myös IT-alalla, josta tulevat perinteisesti Athenen pääasialliset sponsorit. Onkin ollut joissain tapauksissa huomattavissa, että ohuemmilla tilauskirjoilla saattaa olla vaikutusta sponsorointihalukkuuteen. Pitkällä tähtäimellä toimivat terveellä rahoituspohjalla olevat yritykset kuitenkin ymmärtävät opiskelijasuhteiden tärkeyden, ja kaikilla Athenen perinteisillä sponsoreilla menee edelleen kohtalaisen hyvin huomattavasti suhdanneherkempiin toimialoihin, kuten paperi- ja metalliteollisuuteen tai rakentamiseen verrattuna. Killan juhluvuosi on yrityssuhteiden osalta ehdottoman positiivinen ja yrityksiä motivoiva asia - sen näkeminen uhkana tai vaarana meidän näkökulmastamme on nurinkurista, koska normaalia päheämmästä vuoden juhlistamisesta huolimatta killan strategisena tavoitteena ei ole tänäkään vuonna hankkia mahdollisimman paljon rahaa ja kuluttaa sitä mahdollisimman paljon järjestettäviin tapahtumiin.

Sponsorituloja on budjetoitu varsin varovasti juhluvuoteen nähden, ja tähän mennessä järjestetyt tapahtumat ovatkin luonnistuneet sangen mukavasti yrityslahjoitusten osalta, eivätkä ole mitenkään rasittaneet killan taloutta. Infoähkyn budjetti ei ole kaksinkertainen tuplaantuneesta sponsoribudjetoinnista johtuen, vaan lähinnä siitä yksinkertaisesta syystä, että osallistujamäärä on viime vuoteen nähden kaksinkertainen. Varatusta kahdesta sadasta paikasta ei varmasti tulla jäämään - kaik-

ki halukkaat eivät todennäköisesti tule pääsemään juhlaan edes killan piiristä, kolminkertaisesta edustusinnokkuudesta puhumattakaan. Mikäli juhluvuoden Infoähkyn järjestäminen sen vaatimalla tyyllillä ja arvokkuudella ei rahallisesti tule olemaan mahdollista normaalia suurempaa tappiota tekemättä, killan rahatilanne usean voitollisen vuoden jälkeen mahdollistaa riittävän hyvin tarvittavan rahankäytön, eikä varoille ole ainakaan omasta mielestäni tällä hetkellä mitään parempaa kohdetta kuin ensimmäisten pyöreiden vuosien vuosijuhla. Omalta osaltani tulen kuitenkin taistelemaan kaikin tavoin sen puolesta, että Infoähkyn kokonaisbudjetissa päädytään maksimissaan samaan tappioon, kuin mikä vuosijuhlalle on budjetoitu aina ennenkin, ja luomaan juhlaan ainutlaatuisuuden tuntua muilla tavoin kuin rahaa törsäämällä.

Tervetuloa mukaan Athenen 10-vuotis-tapahtumiin ja erityisesti Infoähkyyn 14.11.2009!

Älä peräänny, vaan taistele!

Pitkään vallankumous oli kauneinta mitä tiesin. Haaveilin suuresta muutoksesta, jonka jälkeen kaikki olisi toisin, paremmin, oikein, hyvin. Ajatus barrikadeille nousemisesta, valtavirran ja virkavallan vastustamisesta sekä iskulauseiden huutamisesta kiihdytti nuorta mieltäni.

Sitten tajusin, ettei mitään vallankumousta tule - ei ainakaan minun toimestani tai toiveistani. Istuin elokuvateatterissa pystymättä keksimään mitään puisevampaa kuin happy end. Mitä sitten tapahtuu, kun sankarit ovat saaneet toisensa ja maailma pelastettu? Mitä järkeä on elämässä, jossa kaikki ongelmat on ratkaistu ja jokainen jännite rauennut? Mitä se on, että eletään onnellisina elämän loppuun asti? Puolitoistatuntinen romanttinen komedia aiheutti ideologian romahduksen - usko vallankumoukseen kuoli yhdessä Hollywood-rakkausunelmien kanssa.

Eksistentiaalinen kriisini oli syvä. Minun oli keksittävä paitsi uusi merkitys elämälle, myös uusi keino hurmata. Nohevana nuorena miehenä olin nimittäin tajunnut vallankumouksessa piilevän sosiaalisen potentiaalin. Ruotiessani korkeaoitaisia ajatelmiä pu-naviinin äärellä nuoremmat tieteenharjoittajat kuuntelivat puheitani poikkeuksetta ihailuista huokaillen. Nyt varttituntini Che Guevarana oli umpeutumassa. Olin nauttinut joka hetkestä niin paljon, etten olisi halunnut lopettaa.

Mutta suomujen tiputtua silmiltä ei voi palata entiseen. Niin vahvaa itsepetosta ei olekaan, että se voisi loputtomiin suojata totuudelta. Tajusin haaveilleeni taistelusta, en voitosta. En halunnut parempaa maailmaa, halusin vain taistella paremman maailman puolesta. Tämän oivalluksen jälkeen paluuta viattomaan vallankumousromantiikkaan ei ole. Kamppailu menettää mielensä, kun siitä ei enää halua selviytyä voitajana.

Olen kadottanut uskoni suureen vallankumoukseen. En toivo sitä, en väitä sen tulevan. Se on kuin suuri rakkaus: ajatus on kaunis muttei toimi käytännössä. Todelliset tulokset piilevät pienissä teoissa ja suurissa tekemättä jättämisissä. Ympäristökriisiä ja epäoikeudenmukaisuutta ei torjuta suurilla puheilla, vaan lopettamalla hölmöily.

Kirjoittaja rakastaa hetkeä, jona ei vielä tiedä, mitä kulman takana odottaa.

Kirjoittaja ei aio elää onnellisena elämänsä loppuun asti

Yhteisen edun nimissä jonkun pitäisi heittää ensimmäinen kivi.

"Millaista maailmaa ja yhteiskuntaa me olemme rakentamassa? Kymmeniä miljoonia yhteisen hyvän nimissä murhannut Mao Tse-tung sanoi "kun joki kiviin, kivet tulevat näkyviin."

Ajottain pitää arvoittaa uudelleen. Katastrofin jälkeen se on helppoa, muttei kivaa. Marx suuttui aikoinaan tiedeyhteisön toteamalla, että tieteen tehtävänä ei ole maailman selittäminen vaan maailman muuttaminen. Maailman muuttaminen ennen kriisin kärsitymistä on työlöä mutta järkevää.

Kun joki kiviin, kivet tulevat näkyviin. Ympäristön tila, tai mikä tahansa tieteen, taiteen, yhteiskunnan tai yksilön kriisi ja kehitys on kuin soitin jossa kiristetään eri kielitä kuin mikä soitinta kuunnellaan. Tilanne kärsityksi, ja virthe havaitaan ajoissa tai sitten ei. Kielet saattaa katketa, ihmiset turhautuvat, pörssit kaatuvat, merenpinta nousee kymmenen metriä ja joet kuivuvat.

Engels oli ehkä oikeassa, ainakin Marx nauraa partaansa haudassaan. Talouskriisissä Yhdysvallat on jo nyt sosialisoitunut yksityisomaisuutta yli 15 000 dollarilla per amerikkalaisperhe. Vaikuttaa siltä, että ainoa keino ylläpitää nykyisenkaltaista kapitalistista järjestelmää on tuhota ympäristö. Poliittiset kentät jakaa kysymys: "Haluatko potkut vai tuhota lapsiesi tulevaisuuden?"

Myöhemmin Lenin totesi, että kommunismi on yhtä kuin neuvostovalta ja koko maan sähköistämisen, ja kuvasi useammankin joen. Neuvostovalian ympäristötuhonille vetää vertoja vain länsimainen kertakäyttökulttuuri.

Kun joki kiviin, kivet tulevat näkyviin. Syntyy karikoita. Engels pohti vuonna 1848: "Kommunistit saattavat joutua olosuhteiden pakosta ottamaan vallan ja suorittamaan sellaisia kokeiluja ja hyp-päkyksiä, joihin aika ei ole kypsä. Kommunistit kukistetaan, tulee taantumus, ja ennen kuin maailma jaksaa arvioida tapahtunutta oikein, kommunistit jätetään pitämään paitsi hirvionä myös hölmöinä. On vaikea kuvitella muuta näköalaa".

Historia tuntee verettömiä vallankumouksia, mutta sellaisia vallankumouksia ei tunneta, joita jokainen olisi halunnut.

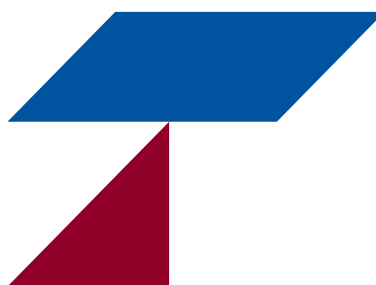
Älä peräänny, vaan taistele!

Liity IAET -kassaan!

Liittymällä jo opiskeluaikana varmistat, että olet oikeutettu ansiosidonnaiseen työttömyysturvaan heti valmistumisen jälkeen.

TEKNIIKAN
AKATEEMISTEN
LIITTO TEK

www.tek.fi/iaet

MINÄKÖ

TYÖN SANKARI: EMMI SUHONEN

Neljännän opiskeluvuoteni loppupuolella olen herännyt sanaan jääri. Se tuntuu kuuluvan vähän väliä olohuoneella ja kiltatapahtumissa. Olen käsittänyt, että sillä viitataan vanhempiin opiskelijoihin lähinnä negatiivissävytteisesti. Apua! Olenko minäkin sellainen? Ai mikä sellainen? No sellainen, sellainen jääri... tai... siis...

Epätietoisuudessaani päätin tehdä Kukan nimissä kyselyn, jolla pyrin selvittämään mitä jääryys on ja onko se sitten niin huono asia vai voisiko siinä olla jotain hyvääkin. Kyselyyn tuli 29 vastausta, eli vastausprosentti kiltalaisten keskuudessa oli noin 15%. Suurimman osan (28%) mielestä jäärytyminen alkaa 3. vuosikursilta, missä tapauksessa nelosena olen jo mennyt kalua. Toisaalta 25% vastaajista oli sitä mieltä, että jäärytyminen ei ole suoraan sidoksissa vuosikurssiin, vaan enemmänkin ”henkinen tila”. Tässä suhteessa minulla on siis vielä toivoa.

Vuosikurs sijakaumallisesti kiltamme jääri tilanne olisi hälyttävä, mutta käytännössä jäärit eivät ole päässet häiritsemään vastaajien elämää sillä noin 60% vastaajista tuntee henkilökohtaisesti enintään kymmenen jääriä. Toisaalta jo vastaajista yli 30% koki itse olevansa jääriä, eli kymmenisen henkilöä. Hätäisempi päätelijä voisi tästä

vetää yksinkertaisen johtopäätöksen siitä, että kiltassamme on kymmenen jääriä ja syyllisten etsintä voi alkaa. Tiukemmalla päättelyllä voidaan kuitenkin päästä toisenlaisiin tuloksiin, sillä ei-jääri vastajista kuitenkin yli 70% uskoi joskus jäärytyvänsä. Tämä tarkoittaisi sitä, että jäärien määrä on jatkuvassa kasvussa, ellei jääryydestä ole paluuta ei-jääryyteen.

Lukuarvot jäävät siis vain hämentämään minua, ja päätän pureutua kvalitatiivisia tuloksia tarjoaviin vastauksiin ja asian ytimeen – mikä on jääri? Vastausten mukaan jääriä tunnistaa ulkoisesti toisaalta kailottamisesta ja toisaalta ilmeettömyydestä, toisaalta passiivisuudesta toiminnassa ja toisaalta aktiivisesta mielipiteiden esittämisestä. Eli jääri on kovääninen kivikasvo, jota ei näe missään tapahtumissa, mutta mielipiteet tulevat silti julki. Mieleeni tulee yöchatin kulta-aikojen puhuva pää. Saunatiloissa jääriä voi vastausten perusteella tunnistaa ”siellä” olevista sitruunaviipaleista tai sorasta.

Millaisia jäärien kovääniset mielipiteet sitten ovat? Vastausten mukaan yleensä kyseenalaistavia ja kriittisiä: ”Miks..? Eiks vois...? Ennenkin onnistu kun...”. Ymmärrettävästi jatkuva kritiikki ei ole kivaa ja kuten jääriillekin toivotettiin, joskus pipoa voisi vähän löysätä. Toisaalta tästä päästään helposti siihen, mikä jääryydessä on hyvää. Uusimman Tiede-lehden artikkelin ”Vastarannan kiiski jarruttaa – yrityksen parhaaksi” mukaan suurin osa muutoskriittisyydestä on järkevää ja hyödyllistä ja vain noin 5% henkilöistä on piintyneitä vastarannan kiiskiä, joiden mielipiteiden kuuntelemiseen ei kannata tuhata aikaa. Tästä voisi siis päätellä, että olisi tärkeää osata erottaa tuo 5% ja antaa heidän mielipiteiden mennä toisesta korvasta sisään ja toisesta ulos. Muut mielipiteet kannattaa siis ainakin kuunnella loppuun asti, ja varsinkin niiden perustelut, mistä myös kyselyn vastauksissa haluttiin ei-jäärielle sanoa. Itse jäärytyneenä tai ainakin jääriuhan alla tulisi muistaa, että pitää olla jotain oikeaa sanottavaa ja perusteluita, ennen kuin aukoo päätään. Muuten voi olla hiljaa ja kirjoittaa kultaisista kiltavuosista vaikka historiikkiin.

Ylipäänsä kyselyn vastausten kirjo sai miettimään, että ehkä jääri on ja pysyy jollakin tapaa ”taruhahmona” ja stereotyyppisenä karikatyyrinä tietynlaisesta kiltalaisesta. Liian tuomitseva ja luokitteleva ei pitäisi kuitenkaan olla. Joillakin henkilöillä nyt vaan sattuu olemaan jo lähtökohtaisesti vähän enemmän hiekkaa pimpissä,

JÄÄRÄ?

jo phukseina. Ja hei, voiko joku väittää ettei olisi kuullut puolukkapäivistä? Koskee myös miehiä.

Kysymykseen siitä, olenko jäärä, en saanut suoraa vastausta. Tietyissä asioissa luultavasti olenkin, mutta ehkä voin pyrkiä olemaan sitä positiivisemmin. Sellainen herttainen, vähän pötkö jäärähahmo, jolle nuoremmat voi hyväksyvästi ja hieman säälivästi hymyillä vapusitseillä jäärän yrittäessä vetää jotain laulua, josta kukaan muu ei ole kuullutkaan. Voin yrittää kertoa omista kokemuksistani ja killan tärkeästä historiasta, mutta olla tuputtamatta ja asettumatta poikkiteloin ihan vain periaatteesta. Voisin myös tutustua nuorempiin killisteihin paremmin, ja huomata, että kyllä infoveri on edelleen ihan yhtä fiksua, innokasta ja upeaa kuin joskus alkuaikoinakin, ja huojentunein sydämin seurata killan kehitystä. Tämä yhteisymmärrys toisaalta vaatii jotain myös vähän nuoremmilta – avoimuutta myös mennyttä kohtaan (ei ainoastaan uutta), tutustumishalua ja jonkinlaista vastaanottavuutta.

Paljon asioita siis muistettavana puolin ja toisin. Onneksi ne eivät loppujenlopuksi ole mitään ydinfysiikkaa ja niiden ajattelemisenkin jo edesauttaa. Jäärämäisen paasauksen lopuksi voisi keksiä muutamia latteita onelinereita viitoittamaan tulevaisuutta ja kehystämään sanaa.

ANNA JÄÄRÄLLE MAHDOLLISUUS!

YHDESSÄ KOHTI PAREMPAA JÄÄRYTTÄ!

VASTAKKAINASETTELUN AIKA ON OHI!

KOHTA MEISSÄ KAIKISSA ASUU PIENI JÄÄRÄ.

CUCCA!

5!

2 Johtajan päiväkäsky

3 Pieni punahilkka

4 Minäkö jääri?

6 Älä peräänny, vaan taistele!

PELIIN KOKO CV

On siis kevät, klinkkaan kyynärsauvoineni Tokoinrantaa. Tuuli ei tuule eikä sade enää jaksa. Itse asiassa ilma on varsin lämmin ja ihanan linnunlauluinen. Jalkapallo-ottelussa PoRaa vastaan rusahtanut polvi on tarjonnut minulle korvaamattoman hiljentämisen mahdollisuuden. Sydän tuntee, koska jalat eivät kannu.

Istahdan rantaparlamentista vapaalle puistonpenkille. Katsellessani tovin Eläintarhanlahtea ja sen laineita, oivallan kuinka koetut konkurssit, maailmantalouden alamäki sekä siitä johtuva kesätyöttömyys ovat lopulta positiivisia asioita.

Haittaako, että tänä kesänä CV:n jatkoksi ei tulekaan megaluokan konsulttiyrityksen nimeä? Onko näyttävän ansioluettelon keräämisestä tullut epäansaitusti elämämme itseisarvo? Finanssikriisiä saadaan kiittää – ei siis tällä kertaa “kiittää” – siitä, että voimme keskittyä arvomaailmamme todelliseen ytimeen.

Muistan kuinka äitini vihjaisi teini-ikäiselle Svantelle siitä, kuinka suuri tapahtuma tyttärensä kyläily isovanhemmille oli. Vasta myöhemmällä iällä tulin ymmärtäneeksi sen, että vanhenevat isovanhemmat eivät suinkaan ala innostua pienistä ja merkityksettömistä asioista, vaan he taitavat ymmärtää asioiden todelliset mittasuhteet.

Kapitalismissa tilanne etenee kuulemma sykleissä. Eiköhän uusi Aalto nosta meidät fikset athenalaiset taas kohti uusia kesätyöpaikkoja, tienestejä ja CV-merkintöjä. Tänä kesänä aion viettää aikaani, ansioluetteloni sisällön stressaamisen sijasta, nautiskellen isovanhempien, vanhempien ja vanhojen ystäväni korvaamattomasta seurasta.

Liitytkää arvovallankumoukseen ja tehkää samoin!

Svante Suominen

2! CUCCA!

PIENI PUNAHILKKA

Olipa kerran pieni tyttö, jota kutsuttiin Punahilkaksi. Eräänä päivänä Punahilkka lähtee viemään eväskoria metsän keskellä asuvalle isoäidille, joka on sairaana. Metsässä iso paha susi eksyttää pienen Punahilkan, kiiruhtaa oikotietä isoäidin mökille ja syö tämän suihinsa. Punahilkan löydettyä perille, susi-hukka syö myös hänet. Lopuksi paikalle saapuu metsästäjä, joka avaa suden mahan sen nukkuessa ja pelastaa Punahilkan ja isoäidin.

Tämä ei ole kovin vallankumouksellista.

PIENI PUNATÄHTIHILKKA

Suuressa ja mahtavassa maassa asui kerran reipas pieni pioneerityttö. Tyttöä kutsuttiin Punahilkaksi, vaikka tärkeintä ei olekaan tonttulakin väri, vaan aate, joka on yhtä punainen kuin se veri, joka virtasi Pietarissa polviin asti kuin työläistä lahdattiin.

Punahilkan isoäiti asui kolhoosin laidalla suuressa metsässä. Vaikka sosialismissa kaikki saavat tarpeittensa mukaan, pieni Punahilkka halusi solidaarisena neuvostokansalaisena jakaa omastaan vielä vähän lisää ja isoäidin sairastuttua hän pakkasi vallankumouksen muistopäivänä eväskoriin pulon itäsaksalaista punaviiniä.

Metsässä pientä Punahilkkaa vastaan tuli iso paha susi. Neuvostosudethan eivät ole isoja eikä pahoja. Isot ja pahat on integroitu idän uudelleenopetuskeskuksiin harjoittamaan metästystä ja turkin kasvatusta. Vihollisen onnistuu kuitenkin yhä nykyään salakuljettaa vakoilijoita linjojen näille puolille. Iso paha susi oli yksi heistä ja kaiken lisäksi aviomiehen sisar.

Riistokapitalismi oli syövyttänyt ison pahan suden mielestä kaiken rauhan, rakkauden ja moraalin. Se oli tehnyt siitä myös pirullisen ovelan. Susi levitti polulle Leninin koottuja teoksia, ja Punahilkan miettiessä, mitä olisi tehtävä, se juoksi etukäteen isoäidin mökille ja hotkaisi mummon suuhunsa yhtenä kappaleena kuin ei olisi koskaan ruokaa saanutkaan. Ja kuka tietää ehkä se ei ollutkaan. Rappeutuneissa yhteiskunnissa syöminen on kultapossukapitalistien privilegio.

Kun pieni Punahilkka pääsi perille, susi oli pukeutunut isoäidin vaatteisiin ja kömpinyt lounaansa paikalle sänkyyn.

“Miksi sinulla on noin suuret silmät?”

“Jotta näkisin paremmin nälkää?”

“Miksi sinulla on noin tuuhea parta?”

“Jotta ymmärtäisin paremmin saksalaisia filosofejä.”

“Miksi sinulla on noin terävät kynnet?”
pieni Punahilkka kysyi.

“Jotta voisin paremmin repiä elantoni selkä-

nahastasi.”

Ja sitten susi söi pienen Punahilkan.

Ihmiset ovat valtiota varten ja neuvostovaltio pitää huolen omistaan. Samalla hetkellä, kun susi nukahti päivällisensä jälkeen, alkoi tieltä kuulua panssareiden jyrinää, kun puna-armeija vyöryi kaikessa komeudessaan levittämään vapautta ja rauhaa. Sotilaat aukaisivat suden vatsan ja vapauttivat isoäidin ja pienen Punahilkan yhtymään neuvostokansalaisten riemuitsevaan joukkoon.

PIENI VASTAVALLANKUMOUKSELLINEN HILKKA

Pieni Punahilkka oli revisionisti. Hän vastusti vallankumousta, kannatti vastauskonpuhdistusta ja iltaisin kävi vastarannalla puhumassa vastasta.

Eräänä aamuna Punahilkka lähti viemään sairaalle isoäidille vasta-aineita, koska tämän vastustuskyky oli heikko. Matkalla Punahilkka kohtasi ison pahan suden, joka hokutteli tytön koivumetsään. Punahilkan tehdessä saunavastaa susi juoksi isoäidin mökille, söi hänet ja jäi odottamaan.

“Miksi sinulla on noin paljon aikaa?” kysyi pieni Punahilkka saavuttuaan perille.

“Koska olen ahkerasti pyörinyt vastapäivään”, vastasi susi.

“Miksi sinulla on noin sinulla on noin suuri resistanssi?”

“Jotta voisin paremmin vastustaa virtaa.”

“Miksi et ole maksanut TV-lupamaksuasi?”

“Koska vastustan järjestelmää. Ja nyt minä ajattelin syödä sinut.”

“Vastalause!” Punahilkka ehti huutaa, mutta liian myöhään. Niin hän päätyi vastustamaan suden ruuansulatusjärjestelmää, joka lopulta vallan kumoutui. Pieni Punahilkka ja isoäiti vapautuivat suden vatsasta ja käyttivät lopun tarinasta yrittämällä palauttaa maailma vallankumousta edeltäneeseen lähtöruutuun, jota ei ollut enää olemassa.

PIENI PUNAVIHERHILKKA

Olipa kerran pieni Punahilkka. Eräänä aamuna, kun katu täyttyi työläisistä ja elämä oli vieraantumista, pieni Punaviherhilkka nosti kyltin ilmaan eikä ollut hiljaa. Sukupuolineutraalin isohenkilön sairastuttua pieni Viherpunahilkka lähti tapaamaan tätä. Eväskoriin hän pakkasi punaviiniä, viherhomejuustoa sekä hieman vapaita radikaaleja. Isohenkilö kuului sosiologien määrittelemään ahneeseen sukupolveen, joka asui Nurmijärvellä, kiinteän kaupunkirakenteen ja joukkoliikenteen ulottumattomissa, kuunteli Tapani Kansaa ja piti Kekkoista Suomen ainoana presidenttinä. Metsässä asui iso paha susi. Todellisenä postmodernismina susi ei itseasiassa uskonut absoluuttiseen pahuuteen, vaan ainoastaan moraaliarvojen suhteellisuuteen, mutta suhteessa suurten ikäluokkien diskursiivisesti määrittelemiin normeihin, susi oli sekä iso että paha.

Matkalla isohenkilön luokse pieni Punaviherhilkka eksyi postmodernin maailman verkostoyhteiskuntaan. Sillä aikaa susi juoksi isohenkilön mökille, söi hänet suuhunsa. Se oli siirtynyt elävään ravintoon ja isoäiti oli muutenkin aika vihannes. Pienen Punaviherhilkan löydettyä perille isohenkilön mökille, susi oli vaihtanut vaatteita ja niiden avulla ulkopuolisille välittämänsä kuvaa persoonallisuudestaan ja identiteetistään.

“Miksi minulla on näin epämääräinen maailmankuva?” pieni Punaviherhilkka kysyi.

“Onko parempi kasvattaa pitkät hiukset ja soittaa kitaraa kuin pyrkiä tutalle?”

“Kiinnostaaako ihmisoikeudet? Entä lasten oikeudet? Eläinten, marsujen tai kuolleiden valaiden oikeudet? Haluatko liittyä kannatusjäseneksi, ostaa vokaalin tai tilata aikakauslehden?”

“Mistä me tulemme?, Minne me menemme? Mikä on tämä aika, jota elämme?”

“Öö”, susi sanoi. Sitten se ei sanonutkaan enää mitään, sillä pieni Punaviherhilkka oli kiirehtinyt jo eteenpäin elämässään.

Isoäitiä ei tässä tarinassa pelastettu, mutta hän eli elämänsä loppuun saakka.

CUCCA! 3!

VALΛΑΝΚΟΜΦΟΥΚΣΕΝ
ΚΩΚΚΑ

ΚΕΝΪΤ 2009